

TEPLÁ ČESKÁ KINEMATOGRAFIE

Otevřeně homosexuální filmové postavy či chování v mainstreamové kinematografii zřídka překračují pejorativní nebo stereotypní znázornění. Existují ovšem i filmy vnímané určitým segmentem publika „jinak“ – na základě přítomnosti postavy s nejednoznačnou sexualitou nebo angažmá homosexuálního tvůrce a/nebo herce. Poslední kategorii reprezentují v české kinematografii filmy Václava Kršky v hlavní roli s Eduardem Cupákem (zejména *Stříbrný vítr*). Queer interpretaci nabízejí ale i *Sedmikrásky* nebo *Údolí včel*.

Marie Barešová je filmová historička a pedagožka. V Národním filmovém archivu je kurátorkou sbírky orální historie, je také členkou vědecké rady Společnosti pro queer paměť. Kromě metod práce s pamětníky a témat sexuálních menšin se ve své odborné práci zabývá kinematografií bývalé Jugoslávie a jejími kontakty s československým prostředím, tomuto tématu se věnovala ve své disertační práci na Ústavu filmu a audiovizuální kultury FF MU. Coby výstup z orálněhistorického výzkumu vydala v NFA společně s Terezou Czesany Dvořákovou publikaci *Generace normalizace. Ztracená naděje českého filmu?*.

SEZNAM FILMŮ

- Jan Cimbur (František Čáp, 1941)
- Stříbrný vítr (Václav Krška, 1954)
- Sedmikrásky (Věra Chytilová, 1966)
- Údolí včel (František Vlácil, 1967)
- Radúz a Mahulena (Petr Weigl, 1970)
- Kouř (Tomáš Vorel, 1990)

